

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5123/2018
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Невена Михајловић, адвокат из ..., против туженог Града Ваљева, кога заступа Заједничко правобранилаштво града Ваљева и општина: Лајковац, Љиг, Мионица и Осечина, ради накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 285/18 од 28.06.2018. године, у седници одржаној 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 285/18 од 28.06.2018. године, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 285/18 од 28.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљево П 502/16 од 01.11.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи плати 1.473.600,00 динара, са законском затезном каматом од 11.09.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име трошкова поступка плати 250.557,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 285/18 од 28.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у делу става првог изреке којим је тужени обавезан да тужиљи плати 1.473.600,00 динара, са затезном каматом од 01.11.2017. године и у ставу другим изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је захтев за исплату законске затезне камате на досуђену главницу од 11.09.2012. године до 31.10.2017. године, одбијен, као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући у смислу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној, с обзиром да у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе. Правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за утврђену чињеничну подлогу и решење спорног односа странака.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 2. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.06.2010. године. Вредност предмета спора је 1.473.600,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић